

Son Mektup

– AuBaDe) · 12 Haziran 2023

En hazine günler sokağında geçti
Bekledim köşe başında göreyim diye
Bakıp durdum saatlerce beyaz perdeye
Ya evde değildin yada bakmadın
Neredeydin o eve gelmedin mi hic
Sahiden sen beni görmedin mi hiç
Kaç defa gittim geriye döndüm
Yanımdan geçtin görmedin mi sen
Telefonun sesini duymadın mı sen.

Kar dursa, yağmur başlardı
Titreirdim soğukta ayırlamazdım
Görenler bana şaşardı
Ne bekliyorsun diyenlere anlatamazdım.

Perşembeydi evet perşembe
Nisanın biriydi sanırım
Perden kırırdadı penceren açıldı
Nihayet dedim nihayet
Gülerek el salladığını şimdiki gibi hatırlarım
Tam cevap verecektim ki
Ben değilmişim o el salladığın
Yıkıldım mı, çöktüm mü bilemedim
Neden diye sana hiç söyleyemedim
Gözlerim doldu, doldu boşaldı
Bir daha o sokağa gidemedim.

Artık her yer benim için yarı açık cezaeviydi
Günler, aylar geçmezdi
Duydum ki bir gün onunla kaçmışsın
Annen, babanı perişan bırakmışsın
Çok geçmeden o malum haberini aldım
O serseri kirli işlerinden hapse tıkmış
Seninle masum yovrun ağlarmış.

Tek bir karşılık beklemeden
Beni istemedi demeden
Bana koř desen denizde kořardım
Bana gel desen gökte uęardım.

Yalnızım hazan yaprağı gibi kuru
Seneler asır oldu ağarttı sağları
Hasret alev aldı eritti taşları
kırgınım içimden çıkmaz bu acı
Bilmiyorum nerdesin řimdi
Seni beklemek beni bitirdi.